

af udelukkende erhvervsmæssigt benyttede bygninger, der er omfattet af lovforslaget. Det var det, hr. Ole M. Nielsen var inde på, og jeg synes, det var meget sødt forklaret, men det var netop, fordi vi ved udarbejdelsen af lovforslaget havde megen opmærksomhed rettet mod den kreativitet, som hr. Ole M. Nielsen omtalte.

Kl. 19.45

For det andet er det en betingelse, at al kunst, der omfattes af ordningen, skal afskrives særskilt. Det medfører, at det i forbindelse med kontrol er muligt at identificere kunstværket. Kunstværkerne kan derfor ikke forsvinde blandt virksomhedens øvrige driftsmidler.

Herudover vil kunstnerisk udsmykning være omfattet af mindstekravsbekendtgørelsen. Ifølge den stilles der krav om, at kunstværket skal specificeres, således at der gives de nødvendige oplysninger til brug for kontrollen af afskrivningsgrundlaget og beregningen af de foretagne afskrivninger. Skattemyndighederne vil således ud fra disse oplysninger kunne se, hvilke kunstværker der burde befinde sig hos virksomheden, og kontrollen vil hermed være ganske effektiv. Jeg skal ikke lægge hovedet på blokken og sige, at denne kontrol ikke kan omgås. Det tror jeg ville være for risikabelt, men jeg vil alligevel sige, at vi har bygget en lang, lang række effektive kontrolforanstaltninger, som rækker ganske vidt, ind i lovforslaget.

Jeg synes, det bliver spændende at se, hvad der kommer ud af dette her lovforslag, hvordan effekten vil være. Men her til sidst vil jeg gerne understrege, at jeg er på forhånd optimist i denne sag, også og især ud fra den debat, der har været. Der er efter min opfattelse ingen som helst tvivl om, at interessen for kunst på arbejdspladsen vil stige på grund af lovforslaget, og godt for det.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Tre spørgsmål til skatteministeren.

For det første står der i fremsættelsestalen, at lovforslaget af hensyn til den politiske afklaring ikke kunne fremsættes inden den 1. april 2002. Det vil jeg godt bede skatteministeren redegøre for.

For det andet står der i bemærkningerne til lovforslaget, at kunst på arbejdspladsen vil øge befolkningens adgang til den nyeste kunst, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre: Ligger der fra skatteministerens side planer om, at man skal give befolkningen adgang til arbejdsplad-

serne? De fleste arbejdspladser plejer jo at være aflåste og kun tilgængelige for den lille befolkningsgruppe, der arbejder på dem.

Jeg ved ikke, om der er nogle tanker om, at man skal give adgang til arbejdspladserne for hele befolkningen, så befolkningen kan nyde det, den er med til at betale, eller om den skal betale uden at nyde. Generelt synes jeg, det er en dårlig idé, at folk skal sættes til at betale noget, de ikke får noget for.

Det sidste spørgsmål, jeg har, er angående det provenutab, som ligger i forslaget. Hvor skal det komme fra i år og næste år og næste år igen?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg hørte i skatteministerens opsamling, at dette forslag kun skal betragtes som et supplement til den øvrige kulturpolitik, og jeg citerer: »Det er jo ikke sådan, at vi fjerner kunststøtten.« Er det ikke korrekt, at der er indtil flere områder, hvor kunststøtten er blevet kraftigt beskåret som følge af denne regerings politik, og at man kan betragte denne skattefidus som et supplement til de nedskæringer, der er foregået?

Derudover vil jeg sige, at efter min opfattelse er der ikke noget i vejen for at bruge skattesystemet i kulturpolitikken. Men jeg vil godt have skatteministeren til at bekræfte, at han opfatter dette forslag som noget, der giver mere gennemskuelighed i skattesystemet. Jeg har svært ved at se, hvordan det kan ske, men mener skatteministeren, at det giver mere gennemskuelighed?

Jeg vil også have skatteministeren til at kommentere: Mener skatteministeren, at det er en ordentlig måde at bruge afskrivningsbegrebet på, når man ikke tager hensyn til, om der sker en egentlig værdiforringelse? Og betyder det, at vi snart skal se et lovforslag fra ministeren om, at man også skal kunne afskrive fransk rødvin?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Nu har ministeren nogle gange brugt det argument, at befolkningen får indflydelse, og jeg forstod også på hr. Søren Søndergaard, at han spurgte lidt om det.

Når det nu er virksomhederne, der træffer beslutning om, hvorvidt virksomhederne vil købe kunst, er der så automatisk indbygget et krav om demokrati på arbejdspladsen i forslaget? Får medarbejderne mulighed for at få nogen indflydelse, eller er det den administrerende direktør,